

Projev – pietní akt Žatec 15.9.2022

Přátelé, dobrý den. Hned na začátku mi dovoluji, abych oslovil přítomné žurnalisty, pokud se zde nějací nacházejí, a ujistil je, že nikam nekandiduji. To aby se mne na to po skončení mého projevu nemuseli ptát podobně trapně, jako k tomu došlo loni. Vážení novináři, já totiž na špinavou hru nemám žaludek. Kdyby tomu tak bylo, využil bych nabídek z různých partají už tohoto režimu dávno před tím, než jste Vy přestali tahat kačera okolo rybníka. Tady na tomto, pro mne památném, místě promlouvám k lidem, kteří pro mne mají nesrovnatelně větší hodnotu, byť už nežijí než právě spousta někomu zaprodaných novinářů. A co tady říkám, je jen moje věc a účastníků tohoto shromáždění, kteří se dobrovolně rozhodli mne vyslechnout. Vás rozhodně nebudu žádat o posouzení, zda se právě sem obsah mého projevu hodí nebo nehodí. To jen proto, aby hned na úvod bylo mezi námi jasno.

Kamarádi, kteří na nás čekáte u leteckého nebeského baru, vím, že jste od rána netrpěliví, kdy už se dnes potkáme. Opět se tedy s Vámi po roce scházíme, abychom si všichni se vzpomínkou na Vás připomněli, že je potřebné v krizových situacích nasedět doma na zápraží a se sklopenou hlavou čekat, až to špatně dopadne. Jiná perspektiva před námi totiž nestojí. Vaše osudy nás nabádají k tomu, že je žádoucí pohledět skutečnosti do očí a jednat. Už proto, abychom s respektem uctili oběť, kterou jste na oltář vlasti položili. Děkuju Vám i jménem přítomných kolegů a kolegyně za tu šanci, že ve Vás mohu stále spatřovat svůj vzor a že díky tomu mi bylo umožněno osobně poznat většinu Vašich spolubojovníků, jimž bylo souzeno přežít, když Vy jste, bohužel, zůstali na půli cesty. Se všemi jsem byl opravdový kamarád, dokud nenadešel jejich čas. Děkuju Vám všem za tu šanci, že nám, kterým není lhostejné, co se kolem nás děje, svým příkladem ukazujete cestu, abychom konečně přestali být tou mlčící většinou. Kdo mlčí k tomu, když se mu děje příkoří, ten toto příkoří dobrovolně schvaluje a není daleko od toho, aby za to ještě poníženež poděkoval. Do této skupiny členové Českého svazu letectví rozhodně nepatří a patřit ani nehodlají.

Dámy a pánové, od roku 2012 donedávna jsme se u tohoto památníku scházeli sice v nijak masovém počtu, za to však v pokoji a bez jakýchkoli omezení. Bez obav o budoucnost svoji i svých potomků. Prostě všechno bylo tak nějak relativně normální. Tomu je na dlouhou dobu konec. Nic netrvá věčně. To, čemu jsme od jara 2020 byli a jsme i aktuálně permanentně vystaveni, asi těžko lze definovat jako normální situaci. Český národ je vládnoucí mocí vystaven již třetí rok stupňujícímu se strachu. Strachu

o zdraví, strachu o živobytí a dnes dokonce i obyčejného strachu o holou existenci a o budoucnost svoji a svých blízkých. Pokud bychom se neměli aspoň na tomto faktu shodnout, pak je něco špatně. V tom případě máme každý naprosto odlišné vnímání všehomíra. V tom případě si řekněme, že toto shromáždění je zbytečné a nedělejme si násilí a rozejdeme se.

Ano, jsme společenství normálních lidí, kteří v naší zemi žili a žijí v konkrétní době, v konkrétních podmínkách – geografických, historických, ekonomických a kulturních. Máme však různé životní zkušenosti, v závislosti na věku, na současném nebo bývalém profesním postavení, ale také na schopnosti analyzovat dění kolem sebe. Jako takoví máme na vybranou. Buď budeme, po vzoru pštrosů, s falešným pocitem bezpečí strkat hlavy do písku, anebo zaujmeme nějaké rozumové stanovisko. Nebude se nás nic z toho, čeho jsme aktuálně svědky, snad týkat ani tehdy, až si za velmi krátký časový interval my a naši potomci nezatopíme, nerozsvítíme a nepoteče voda nejen proto, že třeba nebude plyn a nafta ze zahraničí, ale třeba i proto, že nebude elektrická energie, kterou sami lacino vyrábíme, ale draze z ciziny kupujeme. Následně dřív nebo později, ale zato se železnou jistotou, dojde k Blackoutu, ke kterému neodmyslitelně směřujeme už minimálně 5 let zaváděním fantasmagorií souvisejících se zelenou demagogií? Podmínky pro použití Blackoutu jsou svědomitě plánovány jako zbraň hromadného ničení bez fatálních „demoličních“ důsledků. Dojde k celoplošné tmě a zimě. Umí si snad někdo z nás představit, co se potom bude dít? To je však pouze jeden jediný projev současné a budoucí nenormální a čím dál hůře zvládnutelné situace metodami řízení rizik, kterých jsme právě svědky na tzv. nejvyšší české úrovni. Tomuto národu šéfovali, a hlavně nyní šéfují lidé, kteří neprošli ani Skautem či Pionýrem, ale slovo **válka** nestoudně skloňují ve všech sedmi pádech, aniž by byli schopni domyslet důsledky svého konání. Ještě horší variantou je, pokud tyto důsledky znají a přesto se tak chovají. To už by se jednalo o vědomou velezradu, na kterou pamatuje i naše zohýbaná a znásilněná ústava. Ta samá ústava, která obsahuje pouze dvě důležitá ustanovení:

1. Kdo má větší moc, rozhoduje o všemožném
2. Méně mocní nemají žádná práva.

Ostatní písmenka a paragrafy v ní obsažené neznamenaají zhola nic.

Na začátku 20. let 20. století svět 2 roky bojoval se Španělskou chřipkou, poté přišla ekonomická krize a hladomor. Že by to vše byla náhoda? A co přišlo potom?

Válečné napětí ve Španělsku a poté 2. sv. válka. Teď je začátek 20. let 21. století. Svět 2 roky bojoval s Covidem, teď je tu ekonomická krize a hrozí hladomor. Je tu válečné napětí na Ukrajině. Že by to byla opět pouhá náhoda? Nejedná se o stejný scénář mocných po 100 letech? Jenže po příští světové válce nedojde k obnově a prosperitě. Potkani, švábi a žraloci, kteří jediní přežijí jadernou válku, to nebudou umět.

Ano, měli bychom si společně vždy položit otázku, jestli můžeme to či ono ze své pozice ovlivnit? Leccos určitě nemůžeme, ale něco jiného třeba ano. Ještě dnes, po 30 letech, slyším slova Raymonda Pudy, Lojzika Šišky, Standy Hlučky, Franty Peřiny, Franty Fajtla, Karla Mrázka a dalších mých kamarádů, kteří mne v létě 1992 v Dijonu ve Francii důrazně vyzývali, abychom jako silné vojenské letectvo ukázali Klausovi a Mečiarovi svoji sílu. K tomu mne nabádali, když se dověděli, že tito dva, podle jejich slov zločinci, chtějí roztrhnout Československo. Na moji otázku ... Copak je to vůbec možné? ... mi odpověděli ... Proč by to nebylo možné? Kdybychom si my mysleli, že není možné porazit Hitlera, asi bychom se o to nesnažili. Musel jsem se tehdy před nimi zastydět za to, že nečinně přihlížíme, jak ti dva a jejich pohůnci, ovládaní nacionalistickými pohnutkami, porcují republiku. A to říkám s odpovědností chlapa už dávno za zenitem produktivního věku.

Já mám neblahou osobní zkušenost, jak to dopadlo v září 1989, když jsem od dubna téhož roku, po návratu z Kazachstánu, vyčníval ze zákrytu vůči tehdejší ideologii. Pohled na mříže zevnitř mám v paměti napořád. A teď znovu, po několika málo dekádách jakéhosi relativního uvolnění, nejvyšší státní zástupce a vrchní státní zástupkyně hodlají trestně stíhat každého, kdo si dovolí veřejně mít odlišný názor? Tedy zase i mne? A tomu tady někdo chce říkat demokracie? Znají vůbec ti novodobí paraziti obsah toho pojmu? A přitom otázka ruských surovin je pouze jeden jediný atribut, o němž současná moc nehodlá polemizovat. Zkrátka po vzoru socialistické mládeže v prvomájovém průvodu ... **kdo nejde s námi, jde proti nám**. Je příznakem nezměrné idiocie dotyčných, když každého, kdo nejásá nad konáním Bruselu, či premiéra Fialy a **jeho věrných**, označují za ruského trolla. Náš premiér prohlásil, že válka na Ukrajině je naše válka. Pan profesor, pakliže už aspoň požádal o Ukrajinské občanství, ať si říká, co chce. Ať si třeba, pro mne za mne, jezdí třikrát týdně pro rady do Bruselu a dvakrát týdně do Kyjeva. Já mu tímto odpovídám, že moje válka to rozhodně NENÍ!

Vážení, je **na místě všimnout si dvou pozoruhodných** okolností z poslední doby. Pro přítomné novináře podotýkám, že se **týkají** letectva. **Téměř** všichni si pamatujeme, že žatecké vojenské letiště zmizelo z povrchu zeměkoule **jenom proto**, že **se jednalo o nejmodernější československou leteckou základnu před převratem**. Jiný podstatný

důvod k jeho totální likvidaci nebyl. Jednalo se tehdy o symbol, jak dopadne celé letectvo, potažmo celá armáda. A tak se stalo. Dnes by firmy na Trianglu byly za svoje letiště vděčné. Víím, o čem hovořím. No a nyní po 30 letech chce současná vláda opět s nebývale rychlou záludností zlikvidovat naprosto stejným způsobem další významné letiště v Plzni – Líních. Oficiálně prý ve prospěch nesmyslného Green Dealu, který ovládá myšlení koho? No přece Němců. Konkrétně ve prospěch firmy VW. Ale co je důležité? Vedle tohoto procesu poteče spousta peněz někomu do kapsy. A prachy jsou přece vždy - až na prvním místě. Ovšem pokud se lidé od letectva nepodělají, pořád je na stole logická naděje. Český svaz letectví určitě nechce ani v tomto procesu hrát druhé housle.

Další, neméně zajímavou záležitostí je fakt, že tato vláda zneužila v té době ještě platného nouzového stavu a přijala rozhodnutí k nákupu bez výběrového řízení 24 bojových letounů Lockheed Martin F-35 Lightning II. To je americký bojový letoun, který vznikl jako výsledek programu Joint Strike Fighter (neboli společný útočný stíhač). Ano jedná se o vsutku konkrétní výsledek někým vnuceného myšlení této vlády ... na někoho za každou cenu útočit. Z našich dvou desítek letadel se onomu dotyčnému rozhodně rozklepou kolena. Toto rozhodnutí by mohlo zdánlivě vypadat jako nesmyslné, kdyby se opět nejednalo o účel, s cílem vedlejších finančních toků do něčích kapes. Takže v době, kdy náš velmi gramotný ministr průmyslu už přímo nařizuje národu, aby v nadcházejícím ročním období netopil a snad ani nejedl, čeká tento stát obrovská koule na noze na další desítky let v podobě normálnímu smrtelníkovi nepředstavitelných pořizovacích ale hlavně následných provozních nákladů. Do dalších technických detailů raději vůbec nezacházím, abyste po mně nezačali házet kamení. Nicméně taková je realita. Druhý logický kandidát, švédský výrobce letounu Gripen - firma SAAB, vůbec do tendru nebyl připuštěn pod slibem drobku spadlého ze stolu v podobě pásových obrněnců CV90. Krvelačná paní Černochová, toho času se nacházející na postu ministra obrany, tento nestandardní postup odůvodňuje nutností urychleně zkvalitnit obranyschopnost státu. Nalijme si čistého vína. Kde nic není, tam přece není co zkvalitňovat. Když přece jenom ano, pak od nuly. Obranyschopnost tohoto státu byla definitivně ztracena už v devadesátkách minulého století:

- když byl zlikvidován těžký a z něho vycházející obranný průmysl,
- když byla zlikvidována potravinová soběstačnost,
- když byla zlikvidována energetická nezávislost,
- když byly rozkradeny nedotknutelné zásoby nejen pro civilní obyvatelstvo, ale i pro povolávané zálohy

- když byl pod záminkou lidských práv rozprášen branný zdravotnický systém, v němž měl každý praktický lékař za povinnost do něj poslat zprávu o zdravotním stavu každého muže, který dovršil 18 let, aby byl obecný přehled o populaci schopné chopit se zbraně

- obranyschopnost státu byla ztracena, když přestala existovat přepravní letecká kapacita, schopná přemístit živou sílu v relativně krátkém reálném čase.

- a koneckonců také v době, kdy byla dokončena destrukce celkem bojeschopné armády po vzoru zániku Bundeswehru.

Tato paní ministryně, při vší účtě k jejím šedinám, říká pouze to, co jí kdo poradí. O úmyslech nejrůznějších poradců si můžeme směle myslet to nejhorší a nebudeme se příliš mýlit. Ale na druhou stranu realita je též taková, že rozhodnutí vlády, která tu do půl roku ani nemusí být, ještě nepředstavuje podepsaný kontrakt. Před dvaceti roky proběhla volba letounu pro české vojenské letectvo - JAS-39 Gripen v podmínkách řádného tendru. Pokud si někdo myslí, že byl ušetřen podpásových zásahů ze strany právě takových firem jako jsou Lockheed Martin ve prospěch F-16 a McDonel Douglas ve prospěch F-18, pak je na omylu. Opět podotýkám, že vím naprosto přesně, o čem hovořím. Proto ani tato kauza není předem ztracená. Proti této nehoráznosti se vedení Českého svazu letectví, až přijde ten pravý čas, rovněž veřejně vyjádří.

Páni přítomní novináři, rádím Vám dobře, dělejte si podrobné poznámky, ať mě můžete pohotově nahlásit **do kompetence Národní centrály proti organizovanému zločinu**. To jsou totiž ti novodobí **Bretschneiderové**. Řekněte jim, že **císař pán je vůl**. Vězte **však**, že já mám pro strach uděláno. Jim vlastní metody tzv. vyšetřování, včetně jejich následků, mám prožity na vlastní kůži.

Přátelé, konstatuji, že definitivně přestávám rozumět dnešní době. Ti, kteří se teď nacházejí u pomyslného kormidla české společnosti, se zaštiťují planými sliby a ujištěními, že tíživou situaci analyzují, že někam vysílají signály (zřejmě na Mars) a přitom nic nedělají pro ty, kteří se v této zemi narodili, poctivě pracovali a pracují pro ni, to všechno ve prospěch těch, kteří sem nelegálně přicházejí parazitovat od roku 2014 doposud. Zdůrazňuji – doposud. Tito pánové a dámy se řídí starým a osvědčeným moudrem ... **syť hladovému nevěří**.

Až letos na podzim zežloutne listí - zežloutnou také desetitisíce Čechů, kteří už nebudou mít na bydlení, na jídlo a neohřejou se, natož aby dojeli autem třeba k lékaři, protože veřejná doprava do mnoha míst republiky už neexistuje. **Kéž bych se mýlil...** Skokové a už nikdy nekončící zdražení potravin, plynu, elektřiny, pohonných hmot, bydlení, výdajů na prosté zdraví a vůbec všeho, co souvisí ze základními životními

podmínkami, programově vyhnalo mnohým Čechům poslední úspory z peněženek. Tito novodobí progresivisti svádí vše na nějaké objektivní důvody, aniž by sebméně hnuli prstem ve prospěch svého národa! Myslí jen sami na sebe, na své marže a aby se zalíbili - neznámo komu. Ještě, že to všechno můžou svést na Putina. V této situaci nejde už totiž o politiku. Už se bavíme o jednoduchém, a přesto stále geniálním **selském rozumu**. Mnozí si velmi dobře pamatujeme, že Václav Havel na konci osmdesátek při svém inauguračním prezidentském projevu proklamoval, že naše země nevzkvétá. Nyní, po více než 32 letech, jsme svědky toho, že naše země nezadržitelně umírá. Nutně si musíme položit kardinální otázku ... **Cui bono**, neboli komu to vše prospěje? Položme si ale také otázku, která se ve svém konečném důsledku stane zásadní volbou:

- **Chceme** si i nadále sdělovat informace o všem, přímo a s otevřenou formou i obsahem?

- **Nebo chceme** vrátit do činnosti německý válečný šifrovací systém Enigma, abychom si mohli potajmu sdělit také to, co bude podléhat informačnímu embargu?

- **Anebo si dokonce chceme** sdělovat pouze ty informace, které budou cenzurou povoleny, abychom se náhodou nespálili? V tom případě už si ale nemusíme sdělovat zhola nic, protože jediná správná a schválená pravda je bezkrevná a nezajímavá. V tom případě bychom se vrátili o více než 30 let zpět, kdy pečlivě vybrané domovní důvěrnice sledovaly, zda máme na začátku května včas a správně polepená okna, aby mohly na patřičném místě zasvěceně informovat. Dnes budou ty samé osoby pro změnu například chodit šmírovat po bytech, jestli jim náhodou od podzimu do jara nepřijdete otevřít oděni v méně než dvou svetrech.

Výběr ze zmíněných tří možností je už na každém z nás.

Když něco vypadá jako kachna, když něco kváká jako kachna, a když se něco při chůzi kolébá jako kachna, můžete vzít jed na to, že to je opravdu kachna.

- Když si režimní moc začíná libovat ve stíhání verbálních trestních činů,
- když režim zneužívá policii k zhovadilostem typu vyšetřování výrobce chlebiček obložených ve tvaru písmene Z,
- když režimní moc nepohodlným lidem brání ve svobodné diskusi,
- když vláda zneužívá soukromou firmu k vypnutí alternativních webů, ač tím pošlapává Ústavou zaručenou svobodu projevu; tou Ústavou, která se před loňskými parlamentními volbami stala cárem papíru,
- když Vás vyhazují z práce za to, že řeknete jiný názor na válku, která se Vás vůbec netýká,

- když v souznění s režimní mocí řádí na sociálních sítích cenzoři,
- když veřejnoprávní média, která by měla pokrývat celé názorové spektrum, jsou hlásnou troubou pouze zdegenerované liberální demokracie, která už není ani liberální, ani demokratická,
- tak potom si můžeme být neochvějně jisti, že brána do další totality je otevřená dokořán a míříme do ní svižným krokem. A vůbec není důležité, že tato totalita opět bude provázena a zdůvodňována rádobou vznešenými úmysly. Koneckonců právě jimi je vždy dlážděna cesta do pekel.

A to je přesně ten režim, moji drazí kamarádi, před kterým v padesátých letech Vaši kolegové utekli a ti, kteří zde zůstali, byli odsouzeni k tomu, aby pocítili zrůdnost jeho zvůle na vlastní kůži. Zrůdnost toho režimu, který přece nevznikl okamžitě po únoru 1948, ale byl vyvíjen postupem doby a až v první polovině padesátých let dospěl do podoby justičních vražd. Tak proto jste vy položili svoje mladé životy, aby se Vám za to zmíněný režim odvděčil. A pro jemu podobný režim, který je dnešními demokraty docela brutálně prosazován, byla naše generace na podzim 1989 vtažena do hry na jakýsi samet. Co nás v příštím období čeká? Jak smutné...

Přátelé, každý příběh přece má mít svůj začátek, ale také svůj konec, jinak není úplný a byl by degradován na pouhý výkřik do tmy. Tak tedy svůj dnešní apel na **selský rozum** chci vygradovat asi takto:

- Pojdme konečně zamezit tomu, že se někdo snaží, seč může, vyvrtat nám díru do mozku, aby nám tam pak nalil to, co potřebuje a co má už dávno připraveno
- Pojdme si ujasnit, že po strašáku Covidem, který světovládě vydržel dva roky, najednou tu byla jakási válka, která ten Covid na čas zázrakem vyléčila. Ta válka určitě nevznikla z ničeho nic, ale díky jednostranné propagandě je najednou důležitější a strašnější než nedávné války na Balkáně, v celé severní Africe a na Blízkém východě, kde trvá dodnes bez zvláštní pozornosti médií. V těch asi umírali a umírají méně hodnotní lidé než v té aktuální na Ukrajině. Proč asi? No, protože ty jmenované války oficiálně vedla a vede úplně jiná světová mocnost, která přece roznášela, roznáší, a i nadále chce roznášet demokracii silou, podobně jako kdysi Sovětský svaz revoluci. Je někdo z nás schopen věrohodně a bez ideologických nesmyslů definovat rozdíl mezi ruskou agresí a americkou humanitární pomocí?
- Pojdme se shodnout na tom, že každá válečná oběť je strašná a zavrženíhodná, ať k ní došlo kdekoli na světě, bez ohledu na to, komu se to hodí do krámu, nebo ne.

- Pojdme pochopit, že až Ukrajinský konflikt utichne v souladu se scénářem, který byl předem vypracován, objeví se záhy další téma, které je už připraveno a bude se hodit k tomu, abychom my, obětovaný plebs, nabyli pocitu nevyhnutelnosti nesmyslných a zločinných opatření vládnoucí vrstvy, která opět budou prosazena v dalším nouzovém stavu.
- Pojdme si společně uvědomit takový jednoduchý fenomén, který říká ... šikovně rozeštví společnost a pak postav ty dvě skupiny proti sobě a pokud k tomu přidáš strach jako bonus – určitě se ti ta společnost bude snáze ovládat.
- Pojdme si vzpomenout na slova Karla Čapka, když mezi světovými válkami říká, že český národ je z většiny jen stádo ovcí – je jedno, že na jatka, hlavně že v houfu. Chceme být součástí toho stáda?
- Pojdme se tedy přinutit používat právě selský rozum při hodnocení informací, o nichž se nás současný demokratický režim snaží násilím a nekompromisně přesvědčit, že právě ty jsou jediné správné.
- Zkrátka a dobře, pojdme konečně začít chovat se jako Homo sapiens.

Moji kamarádi, vy jste v mládí, tak jako mnozí z nás, propadli živlu nazývanému vzduch. Když bylo potřeba a českému národu hrozilo vyhlazení Hitlerovým Německem, neváhali jste svoji zálibu v létání proměnit v nejčestnější službu vlasti, během níž jste položili život. Vy jste nebyli bojácné ovce, Vy jste byli a pro mne do mojí smrti zůstanete Českými lvy. Kdybyste dnes vyřkli slovo **vlastenectví**, nevěřili byste svým uším, s jakou nechutnou reakcí té současné vládnoucí smečky byste se potkali. Dnes pomalu přestává existovat slovo ... **Český**. Je nám vnucován pouze pojem ... **Prounijní**, s protiváhou ... **Proruský**. Pokud mám jiný názor, než ten schválený vládní mocí – a jako že tedy mám, pak jsem onálepkován jako **proruský šváb**. Představte si moji milí kamarádi, takto bylo označeno premiérem České republiky, Petrem Fialou, sto tisíc českých lidí dne 3. září t.r. v Praze na Václaváku. Pokud nepoklonkuju zvrácenostem vládnoucí moci, tímto samolibým a sebestředným člověkem nejsem považován za **českého vlastence**, který nesouhlasí s vlastizrádcí. To právě Vaše odvaha je pro mne motivací k tomu, abych zde veřejně ventiloval myšlenky, které se mnohým dozajista nebudou líbit. To je ovšem to nejméně důležité, protože vím, že Vy byste mezi ně nepatřili. Než se zase na čas rozloučím, děkuju Vám, že se zde, u památníku v Žatci, každým rokem můžeme potkat, abych Vám sdělil, jak se v tomto slzavém údolí vyvíjí společnost, na kterou jsme se po převratu v roce 1989 pod sochou svatého Václava naivně těšili. Léto už se chystá předat vládu podzimu. Na viděnou a na slyšenou touto dobou ve třidvacátém. Jaký asi bude?

S úctou, předseda ČsSL, V. Vašek